

verður kroyið dálkað.

Kjøtið skal passast væl

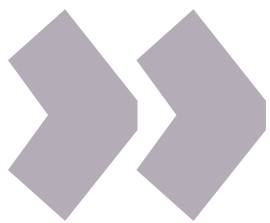
Eitt er at røkta seyðin, men Óli í Hjøllum heldur tað hevur líka stóran nógv at siga at røkta kjøtið, tá ið tað er komið í hjallin.

– Tað skal ansast líka væl eftir kjøtinum, sum tað verður ansað eftir seyðinum, sigur hann.

Óli sigur, at hann letur altíð krovini hanga í garasjuni í nakrar dagar, áðrenn tey verða hongd í hjallin.

– Eg haldi, at tað smakkar betri, tí hanga tey inni, skundar tað undir at fáa ræsingina ígongd. Verður tað hinvegin hongt út í hjallin beinanvegin, er vandi fyri at tað bráðtornar, og so er púra eingin smakkur í tí, sigur hann.

– Eg haldi eisini, at tað

Eg leggi dent á ikki at skifta um, tí so verður kroyið dálkað

hevur týðning, at krovini ikki eru vát, tá ið tey verða hongd í hjallin, og tað er eisini ein orsök til, at tey fyrst hanga nakrar dagar í garasjuni og torna. Krovini vera penari og tað er betri fyri smakkin, heldur hann

Men hann ansar væl eftir, at tað ikki verður heitt, tí so kann vandi vera fyri botulismu. Tí hevur hann viftu, sum hann setur til, verður tað neyðugt.

Tá ið krovini eru komin í hjallin, ansar hann eftir, at einki kemur á tey. Kemur ein blettur á kjøtið, verður hann turkaður av, tí tað, sum legst á kjøtið, ávirkar smakkin, sigur hann.

Men hann heldur eisini, at eitt, sum ávirkar seyðin, er, hvat hann hevur gingið.

– Abbi mín vildi altíð hava lomb, sum hevði gingið á skuggasíðuni, hóast tey kanska ikki vóru tey størstu. Hann segði, at tað smakkaði betri enn seyður sum gekk á sósíðuni.

– Eg havi gjørt somu royndir, tí trøðin hjá mær er á skuggasíðuni og tað plagdi roynast skak væl, sigur Óli í Hjøllum.

Hetta er eitt risastórt frambrot **fyri seyðin**

SEYÐAHALD Hesi seinastu 25 árin er seyðurin batnaður heilt munandi, og tað er serliga einum ávísu tiltaki fyri at takka, heldur Óli í Hjøllum

ÁKI BERTHOLDSSEN

Tað er stórir munur á, at seyðurin nú á døgum er betri enn hann var fyri 25 árum síðani.

Tað heldur Óli í Hjøllum. Umframt at hann altíð hevur fingist við seyð, hevur hann altíð havt ein serligan áhuga fyri seyði og seyðahald.

Tí vóru eisini eftir honum, tá ið farið var undir at hava seyðasýningar í ymsum bygdum.

Óli í Hjøllum er dómari á seyðasýningum í øllum bygdum í Suðuroy - uttan í Porkeri. Har hevur hann sjálvur seyð, so har eru tað aðrir sýnsmenn. Hann er eisini dómari á landsseyðasýningunum.

Í Porkeri vóru tær fyrstu seyðasýningar í 1995 og fyrstu ferð, at teir bestu seyðirnir fingur steyp, var í 1997.

– Tann dagin, seyðasýningar eru, er hátíðardámur yvir bygdini, og tá ið sýningin er liðugt, er samkoma í bygdarhúsinum við mati og drekka, og har vinnararnir verða avdúkaðir og steypini verður.

Seyðasýningar eru nógva staðni kring landið og úrs-litið av tí er, at seyðurin er heilt munandi vakrar og betri nú, enn hann var fyri 25 árum síðani.

Seyðasýngarnar hava verið eitt risa frambrot fyri seyðahaldið, heldur Óli í Hjøllum.

Bara sjei fingur virðisløn

Óli í Hjøllum minnst væl tær fyrstu seyðasýngarnar í Suðuroy. Eitt tað fyrsta árið, seyðasýning var í Hvalba, vórðu næstan 130 seyðir sýnaðir, men bara sjei av teimum vóru nóg vakrir til at fáa fyrstu virðisløn.

– Tað hevði ikki komið fyri í dag, tí nú eru tað minst ein fjórðingur av seyðinum, og aloftast væl fleiri enn tað, sum eru feilfrir og sum fáa fyrstu virðisløn.

– Tað skerst ikki burtur, at sum heild hava vit nógvakrari seyð nú enn vit høvdu fyri 30 árum síðani,

sigur Óli í Hjøllum.

Seyðasýningar eru kring landið, og teir seyðirnir, sum eru nummar eitt, tvey, ella trý í lokalu sýningunum, kunnu melda seg til landsseyðasýningina, sum fer fram á Búnaðarstovuni.

Seyðirnir, sum verða sýnaðir, eru býttir í triggjar bólkar, lomb, veturgamlir veðrar og eldri veðrar.

Men treytin fyri at flyta seyð á Búnaðarstovuna, er at blóðroynd verður tikin av seyðinum og sendur Heilsufrøðilugu Starvsstovuni til kanningar. Útgerðin til tað fæst frá Heilsufrøðilugu Starvsstovuni og endamálið er at vita, um seyðurin er mótstøðuførur ímóti ridluskriða, tí tað er ein treyt fyri at sleppa við.

Her eru minstukrøvini

Skal eitt lamb fáa fyrstu virðisløn, skal tað lúka nakrar heilt ávísar treytir.

Eitt lamb skal vera minst

17 sentimetrar um mjóryggin og tað skal vera minst 79 sentimetrar runt um bringuna.

Ein veturgamal veður skal vera minst 20 sentimetrar um mjóryggin og minst 95 sentimetrar um bringuna og ein eldri veður skal vera minst 22 sentimetrar um mjóryggin og minst 102 sentimetrar um bringuna.

Bringumálið skal mátast við einum trýsti upp á seks

kilo. Tað merkir, at vekt er í endanum og so verður táttað í til hon vísir seks kilo.

Óli í Hjøllum sigur, at hetta eru minstukrøvini til at ein seyður kann fáa fyrstu virðisløn. Seyðir, sum standa hesi mátini kunnu fáa fyrstu virðisløn, men tað er eisini treytað av, at onnur viðurskifti eisini eru, sum tey skulu vera.

Í hesum sambandi verður hugt eftir um ullin er tøtt, so at tað ikki sæst niður á skinnið. Tað verður eisini hugt eftir, hvussu seyðurin ber høvdið, hvussu hornini veksa og hvussu beinini eru.

Í sambandi við beinini, hevur tað týðning, at seyðurin hevur rættar kongar, at sperrurnar ikki koma saman, men teir skulu heldur ikki »júlla«, sum hann kallar tað.

Eru øll hesi viðurskifti eisini, sum tey skulu vera, fær seyðurin virðisløn, sigur Óli í Hjøllum.

Tað hevði ikki komið fyri í dag

Ein seyður skal lúka heilt ávísar treytir fyri at fáa vakurleika-virðisløn. Sjálvur hevur Óli í Hjøllum eitt ótal av steypum, sum bera boð um at hann hevur eina hepná hond í so máta. Her stendur hann steypinum, hann er fegnast fyri, tí hetta var fyrsta steypið, hann fekk